

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 004041 19 Uvp
Banjaluka, 17.03.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Duške Mutić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Republike Srpske, koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika V. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 14.03.2019. godine, tužene Uprave, u predmetu izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 004041 19 U od 02.07.2019. godine, u sjednici vijeća, održanoj dana 17.03.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) je odbijena tužba podnesena protiv uvodno označenog akta tužene, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Područne jedinice V. broj ... od 27.09.2018. godine. Tim prvostepenim rješenjem, tačkom 1. dispozitiva, utvrđen je sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti/popisnom listu broj 429 k.o. V., koje se sastoje od: a) zemljišta označenog brojem katastarske parcele k.č. br. 465 i b) objekta, na parceli 465 se nalazi objekat broj 1, stambeni objekat-kuća, izgrađena 1956. godine i objekat broj 2, stambeni objekat-kuća, izgrađena 1953. godine; tačkom 2. dispozitiva na nepokretnostima iz tačke 1. ovog rješenja utvrđeno je pravo svojine u korist M. T. iz V. sa 1/1 dijela; tačkom 3. dispozitiva se utvrđuje da na nepokretnostima iz tačke 1. ovog rješenja nema ograničenja prava raspolaganja nepokretnostima; tačkom 4. dispozitiva se konstatuje se da će se u katastar nepokretnosti, katastarske opštine V. izvršiti upis podataka o nepokretnostima i nosiocu prava na nepokretnostima kako je to navedeno u tačkama 1. do 3. dispozitiva ovog rješenja; a tačkom 5. dispozitiva konstatuje se da je privremeni list nepokretnosti broj 429 k.o. V. sastavni dio ovog rješenja. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je zakonito postupila tužena kada je ostavila na snazi prvostepeno rješenje od 27.09.2018. godine, za što je dala valjane i argumentovane razloge koje je sud u bitnom interpretirao. Sud je podržao utvrđenje tužene da je prvostepeni organ rješenje o izlaganju nepokretnosti upisanih u privremeni list nepokretnosti broj 429 k.o. V., zasnovao na odredbi člana 73. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 6/12, 110/16 i 62/18 - u daljem tekstu: Zakon o premjeru i katastru), koja u stavu 1. propisuje da se u katastar nepokretnosti upisuju podaci o nepokretnostima prema podacima katastarske evidencije, zemljišnih knjiga i drugih isprava

kojima se dokazuje pravo na nepokretnostima (ugovori, sudske odluke, kao i odluke drugih nadležnih organa) i na bazi knjiga uloženih ugovora, dok stav 2. propisuje da se tehnički podaci o nepokretnostima, u vezi sa kojim je tužba i podnesena, upisuju u katastar nepokretnosti isključivo prema podacima premjera izvršenog u G.-K. projekciji, zbog čega u ovom postupku nije od značaja okolnost što se površina parcele upisane u katastarski operat razlikuje u odnosu na gruntovnu površinu. Sud je dodao da je u toku postupka pripreme za izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanja prava na nepokretnostima za k.o. V. izvršena digitalizacija analognog u digitalni plan, kada je predmetna parcela dobila stvarnu površinu od 407 m² (u katastarskom operatu je bila 409 m²), a koja razlika u površini je u granicama dozvoljenog odstupanja shodno odredbama člana 42. stav 1. i 47. stav 2. Pravilnika o digitalnom geodetskom planu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 43/04 - u daljem tekstu: Pravilnik o digitalnom geodetskom planu).

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga propisanih u odredbi člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS). Navodi da nisu razmotreni svi tužbeni navodi, čime su počinjene povrede postupka, ali i povrede zakona, s obzirom da je osporeni akt ocijenjen pravilnim, te obrazloženo da se u katastar nepokretnosti tehnički podaci o nepokretnostima upisuju isključivo prema podacima premjera izvršenog u G.-K. projekciji, tako da su pogrešno primijenjene odredbe Zakona o premjeru i katastru, jer ni tužena, a ni nižestepeni sud nisu primijenili odredbe člana 84. stava 1. navedenog zakona koju u nastavku citira, zaključujući da su se trebali koristiti, prije svega, podaci upisani u zemljišne knjige. Posebno ističe da je nejasna primjena odredbe člana 47. stava 2. Pravilnika o digitalnom geodetskom planu, odnosno zašto je sud zaključio da su navedene razlike u površini parcele u granicama dozvoljenog odstupanja. Zbog svega predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se ista preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, a postavio je i zahtjev za naknadom troškova postupka koji se odnose već tražene troškove sastava tužbe u iznosu od 600,00 KM, te na sastav zahtjeva u iznosu od 600,00 KM.

Tužena u odgovoru na zahtjev ističe da ostaje kod svih navoda datih u obrazloženju osporenog akta.

Zainteresovano lice, M. T., dostavila je odgovor na zahtjev u kome navodi da je isti neosnovan. Podsjeća da je prisustvovala raspravi za izlaganje održanoj dana 27.09.2018. godine kada je priložila ugovor o kupoprodaji ovih nepokretnosti koji je zaključila sa R. M. broj OV-... od 19.09.2002. godine, koji je proveden u katastarskom operatu prije 16 godina kada je na njeno ime uknjižena k.č. br. 465 upisana u posjedovni list broj 429 k.o.V. ukupne površine 407 m². Napominje da je ova površina ustanovljena u korist R. M. prilikom aviosnimanja 1976. godine i da kao takva nije mijenjana ni 2002. godine kada se ona po osnovu pomenutog kupoprodajnog ugovora upisala kao posjednik. Napominje da njen plac ne graniči ni sa jedne strane sa društvenim zemljištem, nego sa fizičkim licima, te da njen prodavac i ona nisu mogli zauzeti zemljište niti od države, a pogotovo ne od fizičkih lica. Ističe da je njen prodavac R. M. plac ogradio 1953. godine metalnom ogradom sa sve četiri strane i da on nikada nije imao bilo kakav spor sa svojim graničarima, a ona je ovakvo stanje kupila, uredno platila i prevela na svoje ime, te dodaje da ne zna za bilo kakvu razliku u površini između novog i starog premjera. U saradnji sa stručnim licima geodetske struke rečeno joj je da može da postoji razlika u površini starog austrougarskog premjera (gruntovnice) i novog premjera zbog različitih metoda mjerenja, te ponovo napominje da nikakva razlika u površini u stvarnosti ne postoji, jer je njen

plac ograđen prije 66 godina što mogu potvrditi sve njene komšije. Predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev i spise predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tužene od 14.03.2019. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Suštinski prigovor tužioca koji se svodi na to da u predmetnom postupku izlaganja nisu pravilno utvrđeni tehnički podaci o nepokretnostima, nije osnovan, kako je to pravilno obrazložila tužena, a podržao nižestepeni sud. Tužilac je stava da je površina parcele izložene u privremeni list nepokretnosti broj 429 k.o. V., što su tehnički podaci, pogrešno utvrđena samo na osnovu podataka iz katastarskog operata, iako je ona nesporno veća u odnosu na gruntovnu površinu, a koji stav nije ispravan.

Odredba člana 73. stav 1. Zakona o premjeru i katastru propisuje da se u katastar nepokretnosti upisuju podaci o nepokretnostima prema podacima katastarske evidencije, zemljišnih knjiga i drugih isprava kojima se dokazuje pravo na nepokretnostima (ugovori, sudske odluke, kao i odluke drugih nadležnih organa) i na bazi knjiga uloženi ugovora, dok stav 2. koji je relevantan za konkretni prigovor tužioca propisuje da se tehnički podaci o nepokretnostima upisuju u katastar nepokretnosti isključivo prema podacima premjera izvršenog u G.-K. projekciji, što konačno znači da se u postupku izlaganja površina parcele, kao tehnički podatak, preuzima iz katastarskog operata.

U prilog stavu tužioca ne ide odredba člana 84. stav 1. Zakona o premjeru i katastru, jer se ista odnosi na utvrđivanje prava na nepokretnostima u postupku izlaganja, a koje utvrđivanje prava u korist zainteresovanog lica nije bilo, niti može biti predmet pobijanja u upravnom postupku, te dalje upravnom sporu.

U tom kontekstu treba navesti da se prigovori vezani za podatke utvrđene premjerom i katastarskim klasiranjem zemljišta iznose u okviru postupka izlaganja, jer tako propisuje odredba člana 83. Zakona o premjeru i katastru, pri čemu tužilac na zapisnik o izlaganju nije stavio argumentovane primjedbe vezane za utvrđene tehničke podatke, konkretno za površinu parcele koja je prema G.-K. projekciji upisana u katastarski operat i koja kao takva odgovara stvarnom stanju, te je pravilno preuzeta u privremeni list nepokretnosti.

Bez uticaja je prigovor tužioca vezan za primjenu odredaba Pravilnika o digitalnom geodetskom planu, jer su iste od značaja samo za stav organa vezan za neznatnu razliku između površine parcele upisane u katastarski operat (409 m²) i privremeni list nepokretnosti (407 m²), a koja razlika je nastala usljed usklađivanja analognog i digitalnog geodetskog plana, što su pravilno obrazložili organi uprave, a podržao nižestepeni sud.

Kod ovakvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke ove presude se zasniva na odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev tužioca odbijen, pa proizlazi da on nije uspio u ovom postupku, zbog čega mu ne pripada pravo na naknadu troškova istog.

Zapisničar
Duška Mutić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša